

De camí cap al 12è Congrés de CCOO de Catalunya

Ja s'ha convocat el màxim òrgan de decisió de CCOO. El passat 10 de juny el Consell Nacional de la CONC va convocar el 12è Congrés de CCOO de Catalunya, que tindrà lloc els dies 21, 22 i 23 de maig del 2021, amb el lema "La força dels treballs".

El proper 9 de desembre s'iniciarà el procés congressual, amb un format diferent del que estem acostumats, però amb la mateixa essència de construcció i de debat dels eixos que formaran part del següent mandat.

Assemblees telemàtiques

Les assemblees que donaran inici al procés congressual i a les quals es convoca tota l'afiliació són les que pateixen més canvis, ja que es faran de manera telemàtica. Aquesta és una mesura adoptada per facilitar al màxim la participació de les persones afiliades. L'assemblea es durà a terme mitjançant una plataforma virtual, en la qual es podran consultar els documents, fer propostes d'esmena i presentar i votar les diferents candidatures.

Ara bé, com que no volem deixar cap persona enrere i l'espai de debat és essencial en aquest procés tan important, tenim la intenció de seguir apostant per espais que donin peu a la participació presencial. És per això que la Unió Intercomarcal de CCOO del Vallès Occidental - Catalunya Central convocarà l'afiliació del territori a les diferents trobades deliberatives a tots els locals sindicals. En aquests espais totes les persones afiliades de qualsevol sector podran debatre i compartir les seves idees.

Participació presencial

Les trobades es faran al matí i a la tarda per facilitar la participació. Als matins serà de 10 h a 14 h i a la tarda, de 18 h a 20 h.

Dimarts 2 de febrer del 2021: Cerdanyola del Vallès i Terrassa.

Dimecres 3 de febrer del 2021: Berga, Manresa i Rubí.

Dijous 4 de febrer del 2021: Sabadell.

A les trobades es presentaran els cinc eixos per al debat congressual, extrets a partir de les propostes recollides a la II Assemblea sindical oberta.

- Reforç de la democràcia.
- Pacte verd europeu.
- Avenç en igualtat.
- Treball digne i protecció social.
- Enfortiment de l'estat del benestar.
- Organització que s'adapta als nous reptes.

Participa-hi! La teva opinió és tan necessària com important! ■

editorial

Seguim exigint i defensant drets

La realitat s'obstina a ser tossuda i tornem a suportar una nova onada de la pandèmia. Amb pena i ràbia, cal dir que els diferents governs (tant el de la Generalitat com el de l'Estat) no han fet els deures. La Generalitat no ha reforçat el sistema sanitari i tenim l'atenció primària en una situació crítica. El reforç del sistema sanitari era necessari i ho segueix sent. És urgent poder detectar i rastrejar de manera eficaç. Però això no és l'únic que no s'ha fet sinó que, a més, s'estan deixant de banda, per falta de personal, les altres patologies i tractaments, els quals estan generant llistes d'espera, en el millor dels casos, o no es poden diagnosticar o quan es fa ja és massa tard i aquesta pràctica està sent letal en algunes ocasions.

És cert que ara tenim més informació sobre el virus, però no és menys cert que les coses no es fan bé. També és cert que cal mantenir l'activitat econòmica, sempre que protegem les persones, i que els llocs de treball s'adeqüin tot el que sigui necessari des del punt de vista de la seguretat. I, per descomptat, cal potenciar el teletreball.

Amb aquesta situació estem vivint un moment de crispació política important, i aquesta també s'usa, per part d'alguns governs autonòmics i, sobretot, per part de la dreta i de la ultradreta representada pel PP i VOX, respectivament, amb certes finalitats. No, no pot ser posar l'economia abans que les persones. Necessitem mesures, normes i lleis que protegeixin les persones i la salut i, si cal decretar estats d'alarma, s'haurà de fer. Els governs estan obligats a prendre totes les mesures necessàries des del punt de vista sanitari, combinar-les i fer-les compatibles, sempre que sigui possible, amb l'activació de l'economia i la prestació de la feina.

El que sí que està clar és l'exemple que està donant el diàleg social, en el qual CCOO té un paper determinant, i cada dia que passa s'està posant en relleu la importància que tenen els diferents acords aconseguits, entre d'altres, el dels ERTO per no destruir ocupació. Cal seguir en el camí de protegir les persones i de garantir les necessitats bàsiques i, alhora, mirar d'activar l'economia sense posar-nos en risc. El primer és la salut.

I, un cop més, hem de reiterar el nostre agraïment i reconeixement a totes les treballadores i els treballadors que són a primera línia. Gràcies a totes les persones que desenvolupen treballs essencials per a la nostra salut i per a les nostres vides.

Avui, més que mai, seguim defensant el dret a la salut, a la feina i a una vida saludable i digna. ■

Enrique Rodríguez Ruiz

Secretari general de CCOO del Vallès Occidental - Catalunya Central

Formació en temps de pandèmia Allò que la COVID-19 ens ha ensenyat

Treballadores de la llar, del servei d'atenció domiciliària, infermeres o netejadores, entre moltes altres, han estat les protagonistes de l'escola organitzada el passat divendres 20 de novembre per CCOO del Vallès Occidental - Catalunya Central.

Aquestes escoles —emmarcades dins dels actes del 25-N, contextualitzades en època de pandèmia i titulades “Allò que la COVID-19 ens ha ensenyat: treballs essencials i serveis públics, necessaris i vitals”— han variat el seu format per tal de complir amb les mesures preventives.

Amb un format semipresencial, s'ha fet palesa l'essencialitat dels treballs més feminitzats, i menys valorats, així com la importància d'uns serveis públics i de qualitat per al desenvolupament de la vida diària i digna de la ciutadania.

Què fariem sense les infermeres, sense les treballadores de supermercats, sense les netejadores o sense el servei d'atenció domiciliària, entre d'altres? Com valorem aquest tipus de feines i les dones que les desenvolupen?

Durant tot aquest any 2020 ha tornat a quedar palesa la importància dels serveis públics i han quedat en evidència les seves mancances, provocades, en gran mesura, per les retallades i per la tendència a la privatització de tots aquests serveis.

En aquesta jornada, que ha tingut una participació molt elevada amb més de cent persones inscrites, hem pogut aprendre, i molt, amb Sara Moreno, doctora i professora de Sociologia de la UAB (enllaç intervenció); Carmen Juarez, responsable de Noves Realitats del Treball i Precarietat de CCOO de Catalunya; Fany Galeas, responsable de l'Àmbit de Treballadores de la Llar de CCOO de Catalunya, i Manuel Fages, secretari general de l'FSC de CCOO de Catalunya, que han evidenciat per què i de quina manera són necessaris els serveis públics, i per què els hem de defensar.

Les companyes que van participar a la taula d'experiències es van encarregar de fer-nos tocar de peus a terra. Dones, sindicalistes i companyes que ens van explicar les seves experiències com a professionals, com a sindicalistes i també com a mares i cuidadores de les seves famílies. Treballadores de feines essencials, companyes que són en primera línia, que fan feines essencials però en

condicions precàries, tasques sense cap reconeixement perquè són feines feminitzades... Amb les seves intervencions vam patir, ens van empoderar i vam aprendre, un cop més, que sense les dones el món s'atura.

Volem agrair la participació i les aportacions de totes les persones inscrites. Així mateix, agraim la moderació i la conducció de Tània Pérez, responsable d'Assessorament, i les intervencions d'Enrique Rodríguez, secretari general de CCOO del Vallès Oriental - Catalunya Central; d'Alba Garcia, responsable de la Secretaria de les Dones i Polítiques LGTBI de CCOO de Catalunya, i de l'alcalde de Terrassa, Jordi Ballart. ■

Pots veure les intervencions YouTube

La defensa d'allò públic: de l'empresa al carrer, de Manuel Fages Marta

L'oxímoron del treball de cura: precarietat essencial, de Sara Moreno Colom

Taula d'experiències: treballs essencials, moderada per Carmen Juarez Palma

CCOO, primera força sindical!

Les eleccions sindicals i l'afiliació són els dos pilars principals de la nostra organització.

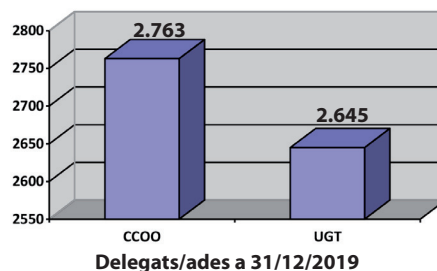
El 31 de desembre del 2019 vam finalitzar el període de màxima concentració, que s'esdevé cada quatre anys i en què, d'alguna manera, ens mesurem amb les altres centrals sindicals per a un objectiu comú, que és obtenir el màxim de representants al màxim d'empreses possible.

Això ha de definir qui té més representació sindical al conjunt de Catalunya i, per tant, determina quina és la primera força sindical del territori.

L'obtenció de representants als centres de treball es tradueix en més o menys representació a les taules sectorials, on es negocien els nostres convenis col·lectius o, el que és el mateix, les nostres condicions socials, laborals i econòmiques.

És per tot això que volem recalcar que, en el període finalitzat el 31 de desembre del 2019, vam tornar a ser la força sindical més votada als centres de treball del nostre territori, el Vallès Occidental i la Catalunya Central.

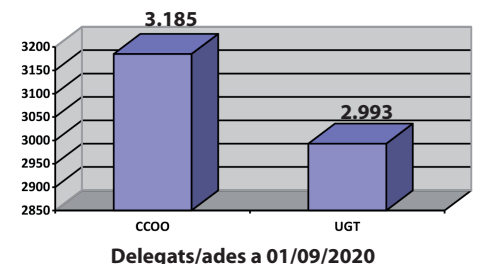
La diferència amb l'altre sindicat (UGT) va ser de 118 delegades i delegats. Concretament, CCOO va obtenir-ne 2.763 davant els 2.645 del segon sindicat.

No podem obviar tot el que ha passat aquest any 2020 i el que la pandèmia ha significat en els processos electorals, especialment, perquè els ha alentit en gran manera.

No obstant això, la gestió realitzada per CCOO en el període d'estat d'alarma s'ha traduït en els

bons resultats que estem obtenint fins ara, amb dades de l'1 de setembre del 2020 que palesen una **diferència de 192 delegades i delegats a favor de CCOO**, i un total de 3.185 delegats i delegades de CCOO davant dels 2.993 del segon sindicat. Val a dir també que hem augmentat considerablement el nombre total de delegats i delegades.

Volem agrair la feina de totes les persones que han fet possible que CCOO continuï sent el primer sindicat.

#OrgullCCOO ■

Erradiquem la precarietat

Escola de Joves sindicalistes

Com no podia ser d'una altra manera, els joves de CCOO de Catalunya ens hem tornat a reunir, un any més, a l'espai de formació i coneixença que porta per nom Escola de Joves Sindicalistes Àngel Rozas.

Aquest any, en la 18a edició, hem volgut continuar amb la tradició i hem convocat tota l'afiliació jove a un nou format d'escola al qual no estem acostumats.

La situació actual ens ha obligat a reformular els espais i les activitats que ens duen a terme al sindicat, i ens hi hem hagut d'adaptar.

Aquesta situació va irrompre el mes de març d'una manera bastant sobtada i ha fet que tothom, i dic tothom, s'hagi hagut d'adaptar a una nova manera de treballar, de relacionar-se, d'organitzar-se i, en definitiva, de viure.

Perquè, tot i que no ens agradi el com, hem de continuar endavant, i només ho podem aconseguir adaptant la nostra forma habitual de desenvolupar la vida diària a la realitat actual.

Presencial i telemàtica, complint les mesures de prevenció

Un exemple d'adaptació és la realització d'aquesta Escola de Joves Sindicalistes Àngel Rozas. Els joves de CCOO de Catalunya hem tingut l'oportunitat de poder seguir l'escola tant de manera presencial com de manera telemàtica, per tal de poder complir amb les mesures de prevenció.

Aquesta escola, a més, s'ha realitzat en un moment de màxima necessitat, on els nostres delegats i delegades han de tenir les eines necessàries per fer front a les diferents problemàtiques que aquesta pandèmia ha deixat als nostres centres de treball.

A més, tenint en compte la precarietat laboral arrelada en la població jove, determinada, entre d'altres, pel fet de ser jove, aquesta crisi ha fet que la nostra situació s'agreugi considerablement. Ja partim d'unes taxes d'atur, temporalitat i parcialitat involuntària molt elevades, i aquests últims mesos han fet que la situació s'estigui tornant pràcticament insostenible.

La jornada va començar amb una explicació sobre els ERTOS, concretament, sobre les seves característiques i possibilitats de negociació, i va donar pas a una taula d'experiències en què delegades i delegats joves van compartir la seva vivència sobre com van afrontar l'ERTO a les seves empreses sent representants legals dels treballadors i treballadores.

Precarietat en època de COVID

Algú ens havia d'obrir els ulls i fer-ho amb dades concretes i, per això, la ponència següent va tractar sobre la precarietat del jovent en època de COVID-19. Aquesta ponència va donar lloc a una altra taula d'experiències, aquest cop per donar veu a persones que van ser a primera línia en el moment més dur de la pandèmia.

La companya Carmen Juarez, responsable de Noves Realitats del Treball i Precarietat, ens va parlar sobre l'abast de la pandèmia en les condicions dels treballadors i treballadores de plataforma, no sense explicar-nos la feina que està fent el sindicat amb el col·lectiu de treballadores de la llar.

No podia faltar a la nostra escola l'activitat de les copes amb el secretari general, aquest any sense copes i a les quatre de la tarda, però s'havia de fer. Javier Pacheco, secretari general de CCOO de Catalunya, va respondre les preguntes que els afiliats i afiliades li van voler fer directament.

Van fer la cloenda la coordinadora d'Acció Jove, Irene Ortiz, i Carlos Gutiérrez, responsable de Juventud y Nuevas Realidades del Trabajo de la Confederación Sindical de CCOO. ■

HEM DE SALVAR LA INDÚSTRIA

Ara fa gairebé un any que ens vam veure abocats a un expedient de regulació d'ocupació. Fa unes setmanes, la direcció europea de la companyia ens comunicava la seva intenció de tancar la planta de Montcada i Reixac, tot i haver signat un compromís de sostenibilitat de tres anys que garantia la càrrega de treball, nous projectes i inversions, i l'estabilitat de la fàbrica sense més acomiadaments durant, com a mínim, aquest període de temps.

Ni un any ha estat capaç de complir amb l'acord. No perquè tingui pèrdues, tot el contrari: som una planta que genera grans beneficis. I no per falta de treball, sinó perquè ens el prenen per donar-lo a les fàbriques que tenen a Alemanya i la seva perifèria, Txèquia i Hongria.

La multinacional TE Connectivity, empresa on treballa a la línia de negoci d'automoció, a la planta de Montcada i Reixac, va ser la primera fàbrica a aconseguir cinc estrelles al grup, paràmetres amb els quals la companyia avalua les seves plantes a escala mundial, com són la qualitat, la rendibilitat, la flexibilitat, les vendes, els lliuraments a temps o el servei al client. En definitiva, l'excel·lència, que és el que va posar aquesta petita fàbrica de quatre-cents treballadors i treballadores en el número u del rànquing.

Tot això no ha servit per a res. Al·leguen reestructuracions, possibles baixades de demanda, un reguitzell d'excuses hipòcrites per emmascarar una deslocalització basada en mentides i hipòtesis.

I per què la planta de Montcada i Reixac, si és tan rendible i si té tan bons treballadors i treballadores? Doncs perquè a Espanya és més fàcil i barat tancar una empresa que a altres països de la Unió Europea. Perquè països com Alemanya o França són proteccionistes i no permeten que es desmantelli la seva indústria.

Gràcies a la "meravellosa" reforma laboral, la nostra legislació és més laxa i permissiva, i no posa obstacles a les companyies que volen tancar, ni tan sols a les administracions, que abans tenien algun poder de decisió quan la cosa era massa escandalosa i podien, en última instància, rebutjar un tancament.

Degoteig de tancaments d'empresa

TE Connectivity, Nissan, General Cable, Saint-Gobain, Bultaco, Bosch, Continental, Nobel Automotive, Olivetti, Delphi, Showa, Sintermetal, Derbi, Yamaha, Valeo, Sony... Són el degoteig d'empreses que tanquen, per posar exemples, i que van caient una rere l'altra. I es pot saber què fan els nostres governants davant la destrucció de llocs de treball?

Cal derogar la reforma laboral, cal invertir en el nostre teixit industrial per obtenir un model sostenible i de valor afegit, cal perdre la por de nacionalitzar i defensar aquells sectors clau i estratègics per al nostre futur econòmic, de manera que l'Estat hi pugui intervenir quan sigui per a l'interès general de la societat.

Volem i exigim que TE Connectivity compleixi l'acord pactat, garanteixi els dos anys que queden de compromisos i sigui a negociar no un tancament de planta, sinó fórmules per garantir la continuïtat o la reindustrialització dels màxims llocs de treball possible.

Potser per a nosaltres ja és tard, com ho ha estat per a tantes empreses que tanquen en aquest país. ■

Javier Torilo Gallego,
treballador de TE Connectivity

Conflicte a Soler: ni un pas enrere!

El passat dia 3 de novembre els tres-cents cinquanta treballadors i treballadores del Grup Soler van realitzar una vaga en protesta pels més de dos anys de retard en el pagament de les nòmines, per la situació d'incertesa que viu el grup i, en especial, per defensar els seus llocs de treball.

Manifestació a Manresa

Més d'un centenar de treballadors i treballadores es van manifestar a la ciutat de Manresa, tallant el trànsit d'una de les principals vies del municipi, fins a arribar a la plaça de l'Ajuntament, on el president del comitè, Eugenio Negrete, va llegir un manifest que va acabar amb el crit uníson dels manifestants de "Ni un pas enrere!". Posteriorment van ser rebuts per l'alcalde de la ciutat.

De les quatre empreses que conformen el grup, tres es troben en situació de preconcurs, i a dues d'aquestes ja s'ha comunicat que no continuaran l'activitat. La quarta empresa del grup ja ha estat extingida mitjançant un concurs de creditors.

Els comitès d'empresa de CCOO asseguren que l'empresa està duent a terme una estratègia, assessorada pel prestigiós bufet d'advocats Cuatrecasas, per dur a terme un tancament total del grup, tot salvaguardant el patrimoni del gerent.

Els nostres comitès, amb el suport d'una majoria absoluta de l'assemblea de treballadors i treballadores, asseguren que la vaga del 3 de novembre simplement va ser el principi de la lluita i que es

duran a terme totes les accions necessàries perquè l'empresa presenti un pla de futur, anteposant l'interès dels treballadors i treballadores. ■

Comitè d'empresa de Soler Global

L'inici d'un curs escolar difícil

El passat 14 de setembre més d'un milió i mig d'alumnes es van incorporar a les aules i més de cent cinquanta mil professionals de l'educació ho vam fer als nostres llocs de treball, inclosos els companys i companyes dels menjadors escolars, les activitats extraescolars i altres àmbits lligats a l'educació i al lleure educatiu.

CCOO hem realitzat una potent enquesta per valorar com s'ha iniciat el curs escolar. L'enquesta ha recollit informació de 1.750 docents ubicats a 1.246 centres diferents, gairebé la meitat dels centres públics de Catalunya. Hem pogut comprovar que, malauradament, el Departament d'Educació no ha complert bona part dels compromisos:

Mascaretes: al moment d'iniciar el curs, les mascaretes higièniques no havien arribat a un 30 % del professorat i del personal d'administració i serveis. A un 60 % del personal més vulnerable no li havien arribat les mascaretes FFP2, malgrat que, segons informes del servei de prevenció, han de dur-les. De fet, les mascaretes FFP2 són les que hauríem de dur de manera generalitzada tots els docents, perquè les distàncies de seguretat no es poden mantenir de manera permanent i les condicions de ventilació dels centres tampoc són suficients. Aquest incompliment de la Llei de prevenció de riscos laborals va ser denunciat per CCOO davant la Inspecció de Treball.

Gel hidroalcohòlic: al moment d'iniciar el curs, no havia arribat al 40 % del personal.

Distància de seguretat: al 80 % de les aules no es pot mantenir la distància de seguretat d'1,5 m entre alumnes i al 60 % de menjadors, tampoc. Aquest fet és greu perquè al menjador la canalla

s'ha de treure la mascareta i, a més, és un espai que comparteixen diferents grups.

Ràtios: a moltes escoles no s'ha pogut arribar a la reducció de vint alumnes per aula, element clau per mantenir distàncies, per afectar el menor nombre de famílies possible (en cas de contagi) i per recuperar la qualitat educativa (malmesa i no restablerta des de les retallades del 2012). Concretament, a educació infantil no es compleixen les ràtios en un 39 % dels casos; a primària, en un 41 %, i a la secundària han continuat unes ràtios semblants a les dels darrers anys.

Neteja i desinfecció: un 75 % de lavabos i espais comuns es netegen només una o dues vegades al dia. No s'ha format tot el personal de neteja ni s'ha incrementat el 20 % acordat.

Pla d'organització: menys de la meitat de les escoles han sentit que el Departament d'Educació

els donava suport en l'elaboració del pla d'organització, no pas per deixadesa de la inspecció educativa sinó per la manca de protocols clars. Tampoc hi ha hagut un suport suficient dels serveis de prevenció tant a les escoles públiques com a les privades, perquè aquests serveis ja estaven col·lapsats abans de la pandèmia.

En resum, les treballadores i treballadors de l'educació ho hem donat i seguim donant tot per una educació amb seguretat, però el Departament d'Educació no ha fet el que li corresponia i no ha posat els recursos necessaris per afrontar aquesta situació excepcional.

Des de CCOO continuarem lluitant per una educació de qualitat amb garanties de seguretat per a les persones treballadores, l'alumnat i les famílies. ■

Albert Llargués Lleonart

Saps que tens molts avantatges i descomptes per ser afiliat o afiliada a CCOO de Catalunya?

Vols saber-ne més?

Clica [aquí](#)

En primera línea

Segona onada de la COVID, quan encara no ha marxat la primera

Vam patir la primera onada de la pandèmia amb una virulència mai vista en la història recent, la de l'últim segle. El nivell de vida que dúiem mai no ens hauria fet pensar que érem tan vulnerables, però, després de tants anys destruint els pilars del benestar (salut, educació...), la pandèmia ha fet paleses les nostres febleses.

Vam desescalar ràpid. L'economia no aguantava més i, tot i que seguíem tenint pacients amb COVID als hospitals, el bon temps, les vacances i la creença que la calor faria desaparèixer el virus van fer que la població en general anés relaxant les mesures, malgrat les alertes de salut, les mascaretes, la distància de seguretat, la higiene... Ara som al punt d'inici. Val a dir, també, que als centres hospitalaris mai no hem deixat de tenir COVID.

Irresponsabilitat política

És difícil fer un article quan tot canvia a gran velocitat. El personal sanitari està més preparat gràcies al que hem anat aprenent i no tenim tanta por. Ara bé, el que sí que temem és la irresponsabilitat dels nostres polítics.

La Generalitat crea un procediment que no preveu l'aïllament preventiu dels professionals sanitaris. Si treballes a qualsevol empresa i hi ha un positiu, els treballadors i treballadores de contacte estret han de recloure's deu dies a casa de manera preventiva. En canvi, el personal sanitari amb contacte estret no fa aïllament preventiu. Ens fan una PCR, i no sempre, i si no tenim símptomes continuem treballant.

A part d'absurd, és irresponsable, ja que sabem que hi ha moltes persones asimptomàtiques, i si, a més, aquestes persones són personal sanitari es pot donar lloc a un gran focus d'expansió de la COVID-19. Els hospitals estan col·lapsats. De fet, el Departament de Salut ha anunciat que, una altra vegada, hi intervindran els hospitals pertanyents a la sanitat privada, i els posa al servei de la sanitat pública.

Sanitaris low cost

Per què el Departament de Salut no obliga les empreses de la sanitat privada a equiparar les nostres condicions a les de la sanitat pública durant el temps que estiguem intervinguts? Seguim sent sanitaris low cost. Encara esperem la paga de gratificació que

el Govern va prometre a tots els professionals que van lluitar contra la COVID-19 a la primera onada.

El Departament de Salut diu que paga el mateix per un malalt a UCI, sigui on sigui. La realitat, però, és que un malalt d'UCI a la sanitat privada dona beneficis, però provoca pèrdues a la sanitat pública. Per què? Doncs perquè els nostres sous són molt inferiors, les nostres jornades anuals tenen moltes més hores i les nostres ràtios d'atenció als malalts són bastant més altes, tenim dues infermeres per cada sis persones malaltes i a la que a la sanitat pública són tres infermeres per cada sis. És per això que som més rendibles i les nostres empreses tenen més beneficis. ■

Isabel Zapata Álvarez
Secretària general de la Secció Sindical de CCOO de l'Hospital Universitari General de Catalunya

Les delegades de CCOO a Mercadona, al peu del canó en temps de pandèmia

Em dic M. Carmen, soc delegada de CCOO a Mercadona i haig de reconèixer que els primers dies de la pandèmia van ser duríssims per a les plantilles.

Personalment, aquesta situació excepcional em va descol·locar completament. D'un dia per l'altre, ens vam trobar teletreballant per

primera vegada, no podíem visitar centres. No podíem resoldre cap problema, dubtes o necessitats des de la proximitat. L'acció sindical va passar de cop a fer-se sense tenir cap contacte directe amb les companyes i companys. L'allau de trucades va arribar de cop i vam haver de respondre a milers de preguntes, a crisis d'angoixa, a pors. I vam respondre amb celeritat. Vam començar a fer difusió de la màxima informació possible per facilitar-ne l'accés als treballadors i treballadores, vam lluitar perquè les mesures de prevenció arribessin i perquè s'implementessin al més aviat possible. Vam fer de tot i més per donar suport sindical i moral a les nostres companyes i companys. Vam ser-hi, com sempre, per solucionar els problemes amb agilitat, i sent tant properes com sempre. ■ M. Carmen Plaza Causaucao

Sóc la María, delegada alliberada de Mercadona. Els mesos més durs de la pandèmia, que van ser els del confinament, vaig desenvolupar la meua tasca mitjançant el teletreball, donant suport a tots els companys i companyes. No tenia horari, treballava de dilluns a diumenge. Però ho havia de fer, com sempre ho he fet, tot i que en temps de pandèmia, encara més.

La incertesa, la por i els canvis constants i els moviments que feia l'empresa generaven molts dubtes, preguntes i angoixes que necessitaven respostes immediates.

A més, van ser moltes les trucades a l'empresa, juntament amb les meves companyes, per exigir, amb urgència, tot tipus de mesures de prevenció. Ho vam exigir amb contundència, perquè amb la salut de tots els nostres companys i companyes de treball, no s'hi juga.

Va ser molt dur, però, alhora, tant per a les meves companyes delegades com per a mi, va ser un honor poder ser una veu companya, un suport sindical i empàtic indispensable en uns moments tan durs i complicats com els que vam viure al nostre sector. ■ María Álvarez Marcos

Participa a la campanya de recollida de joguines fins el 18 de desembre

8a Campanya de Recollida de joguines

Del 16 de novembre al 18 de desembre

Cap infant sense joguina

Disseny imatge per brgfx / Freepik

La Xarxa d'Acció Solidària (XAS) de CCOO de Catalunya inicia la campanya de recollida de joguines. La campanya durarà del fins al 18 de desembre del 2020, amb el lema "Cap infant sense joguina".

Aquesta campanya té una importància especial a causa de la situació econòmica i social provocada per la pandèmia de la COVID-19. Pel mateix motiu, és preferible que les joguines siguin noves. En aquest sentit, es prendran totes les mesures de seguretat sanitària.

Com cada any, les joguines seran donades a nens i nenes i famílies en risc d'exclusió social en col·laboració amb entitats i serveis socials.

Podeu portar les joguines als locals del sindicat CCOO a Manresa, Sabadell i Terrassa.

#ElSeguroConLosSanitarios

Col·laborem amb Unespa en la protecció dels sanitaris davant del Covid19

ATLANTIS

El servei assegurador del teu sindicat

Ofertes exclusives per a l'afiliació de

Assegurança d'Auto

Contracta i aconsegueix el teu xec carburant de fins a 60€

I ara...

10% de descompte en les teves assegurances

Vida · Decessos · Accidents

Per a noves contractacions amb una prima neta de 100€

Pla Amic

RECOMANA'NS I ACONSEGUEIX FINS A **250€**

Avantatge exclusiu per a clients afiliats/ades, adherits o que s'adhereixin a la pòlissa gratuïta d'accidents "Multiplica X2" a través de formulari online

dentalmedic

Assegurança d'alta qualitat amb cobertura a tota Espanya

8,50€
al mes/assegurat
(abans ~~15€~~ mes)

* Impostos no inclosos: 0,15% sobre la prima anual i només repercutible en el primer rebut anual.

Ofertes vàlides fins al 31.12.20

Per a més informació:

Tel. 659 415 562 / 93 733 61 74 / 93 745 05 41
 iman.eljaaninelabboudi@atlantisgrupo.es
 montserrat.bravogomez@atlantisgrupo.es

Consulta les bases i condicions de les promocions a: <https://ventajas.atlantis-seguros.es/ccoo/>

Els productes distribuïts sota la marca ATLANTIS estan assegurats per les entitats del Grupo ACM España: Assegurances de Danyos, Decessos i Mascotes: GACM SEGUROS GENERALES, COMPAÑIA DE SEGUROS Y REASEGUROS, S.A.U. (NIF A-59575365, codi DGSFP C-0790). Assegurances d'Estalvi i Salut: AGRUPACIÓ AMCI DE SEGUROS Y REASEGUROS, S.A.* (NIF: A-65782807, codi DGSFP C0790). Assegurances de Vida: ATLANTIS VIDA COMPAÑIA DE SEGUROS Y REASEGUROS S.A. (NIF: A-61944203, codi DGSFP C-0744) i AGRUPACIÓ AMCI. Domicili social a Ctra. Rubí, 72-74, 08174 Sant Cugat del Vallès (Barcelona).